

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa P. Spółki Akcyjnej
z siedzibą w W. Oddziału w Ł.
przeciwko I.G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 października 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 26 września 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. przyznaje adw. J.W. ze Skarbu Państwa - Sądowi
Apelacyjnego w (...) kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł,
powiększoną o należny podatek od towarów i usług, z tytułu
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej
w postępowaniu kasacyjnym;**

**III. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania na rzecz
powoda.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 26 września 2018 r. oddalił apelację
pозwanej I. G. od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. zasądzającego od niej na rzecz
P. S.A. w W. kwotę 170.918,19 zł z odsetkami.

W skardze kasacyjnej opartej na podstawie naruszenia art. 95 ust. 1a ustawy
z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r. poz. 2187

ze zm.) i art. 6 k.c. oraz art. 299 k.s.h. i art. 92 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (jedn. tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 ze zm.) pozwana wniosła o przyjęcie skargi do rozpoznania, podnosząc że „w sprawie występują istotne zagadnienia prawne, których przedmiotem jest:

1) ocena charakteru prawnego wyciągu z ksiąg banku w postępowaniu cywilnym wobec treści art. 95 ust. 1a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. „Prawo bankowe” (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187) oraz ewentualnych warunków pozwalających na czynienie na podstawie wyciągu z ksiąg banku jako postaci dokumentu prywatnego ustaleń w postępowaniu cywilnym, w sytuacji w której strona pozwana zaprzecza rzetelności takiego dokumentu; (...)

2) ocena relacji art. 299 k.s.h. oraz art. 92 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. „Prawo upadłościowe” (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344) a to wobec celowości wyrażenia poglądu co do tego, czy w wypadku ogłoszenia upadłości spółki, w związku z treścią powołanego przepisu prawa upadłościowego, członkowie zarządu spółki ponoszą odpowiedzialność za odsetki od zobowiązań spółki za czas prowadzenia postępowania upadłościowego.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W aktach znajdują się dwa identycznej treści pisma pozwanej nazwane skargą kasacyjną, co jednak, ocenione w całym kontekście podjętych czynności nie oznacza, by doszło do niedopuszczalnego złożenia dwóch środków zaskarżenia, wymagającego podjęcia decyzji procesowych.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli wystąpi przynajmniej jedna z określonych w tym przepisie przyczyn, co powinno zostać wykazane i należycie uzasadnione przez stronę skarżącą (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Skuteczne powołanie się na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga sformułowania określonego, dotychczas nierozwiązanego problemu prawnego o charakterze abstrakcyjnym, zaprezentowania argumentacji przekonującej o istnieniu na tle tego problemu rozbieżnych ocen prawnych i świadczącej o poważnych trudnościach w jego rozwiązaniu, a także wyjaśnienia, dlaczego jest ono istotne (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia

10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 12 grudnia 2013 r., IV CSK 384/13, niepubl.).

Wymagania te nie zostały w skardze pozwanej spełnione. Skarżąca, powołując się na przyczynę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. i stawiając w skardze określone kwestie do rozwiązania, pozostawiła je bez dalszego rozwinięcia i stosownej, wymaganej argumentacji prawnej, która miałaby przekonać, że w sprawie występują istotne abstrakcyjne problemy prawne, których rozstrzygnięcie wywoływałoby zasadnicze trudności i wymagało zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy. W rzeczywistości żadna z postawionych w skardze kwestii nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. i nie budzi poważnych wątpliwości. Stanowią one w istocie jedynie zmodyfikowaną postać zarzutów kasacyjnych, a - co wymaga podkreślenia - rolą Sądu Najwyższego nie jest weryfikowanie prawidłowości podstawy faktycznej i prawnej prawomocnych orzeczeń sądowych, ani wyjaśnianie wszystkich ewentualnych wątpliwości, jakie nierozzerwalnie wiążą się z procesem orzekania (wykładni i stosowania prawa).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym rozstrzygnięto stosownie do § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2019 r. poz. 18). O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz strony przeciwnej orzeczono stosownie do art. 102 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

as]

aj